Maça çıkarken, "sinirlenmeyeceğim" diye kendi kendine söz veren ancak, düdükle birlikte bu sözünü unuttuğunu söyleyen Prekazi; "Kazanmak istiyorum, bunun için de sinirli oluyorum" diyor...

Genç adam, püskürmeye hazır bir volkan gibiydi... O sessiz, sedasız görünüşünün altında, yaralı bir aslan yatıyormuş meğer... Şöyle bir dokunuverdik, bir "ah" döküldü ki Florya'nın taşı toprağı bile şaştı kaldı bu işe...

Bu haftaki konuğumuz **Galatasaray**'ın Yugoslav futbolcularından **Cevat Prekazi** idi... Bu yıl ülkemizde top koşturan Yugoslav futbolcular arasında en çok şimşekleri üzerine çeken, en çok eleştiri alanların başında geliyordu Prekazi... Ve kupa maçında gördüğü kırmızı kart her şeyin üstüne bir de tuz biber ekmişti...

Cevat Prekazi; taraftarın, basının bu olumsuz tutumu karşısında ne düşünüyordu acaba?... Prekazi ile konuşmak istedik. **"Olur"** dedi... Tercüman aradık, itiraz etti: **"Ben konuşurum. Türkçe iyi biliyorum"** diye... Anlaşamıyacağımızı ısrarla söyledisek de dinletemedik. İnatla, **"Ben derdimi anlatacağım size"** dedi...

Antrenman sonrası, **Prekazi**'nin Florya'daki evine gittik ve uzun uzun konuştuk... Çok şey soracağımızı söyledik öncelikle. **"Sorun, ben de konuşacağım. Çok sustum. Konuşmadım yazdılar. Bari konuşayım da öyle yazılsın"** dedi... İşte **Galatasaray**'ın yaralı arslanıyla yaptığımız söyleşi...

Bu penaltılara düdük çalan hakeme Yugoslavya'da 3-4 maç ceza verirler. Bir kez daha aynı hataları tekrarlarsa, 2. Lige sürerler. O hakem bir daha 1. Lig maçı yönetemez. Ama burada öyle değil

"BEN BU İŞİ BİLİYORUM"

— Ülkemizde birçok Yugoslav top koşturuyor. Ancak, bunların içinde en çok şimşekleri üzerine çeken sen oldun. Neden?

—"Ben ne lâzımsa onu yapıyorum. Bana Cevat bir şey yapmıyor diye yazıyormuş gazeteciler. Yazsınlar. Benim bir kulaktan giriyor bir kulaktan çıkıyor. Ben oynuyorum 90 dakika. Veriyorum 4-5 iyi pas biri gol oluyor. Ben Erdal'a, Cüneyt'e gol attırıyorum. Trabzon maçında ben yoktum. Doğru dürüst şut yoktu... Türkiye'de hep iyi istiyorlar. Simoviç süper kaleci. Bir gol yiyor, diyorlar ki, "Simo kötü". Ama kaleci yer gol elbette. Bana da öyle diyorlar. Desinler. Derwall bana "iyi" diyor. Mustafa bana "iyi" diyor. Başkası desin "kötü". Ben bu işi biliyorum."

— Ancak taraftarlar da senden pek memnun değil galiba?

—"Taraftar burada süper. Ben önce onlar için şampiyon olmak istiyorum. Avrupa'nın her yerinde top oynadım. Böyle bir seyirci görmedim. Süper seyirci. Ama... (Prekazi burada susuyor. Konuşup konuşmamak için tereddüt içinde...)

Birden konuşmaya karar veriyor. Gözleri şimşekler çakarak anlatmaya devam ediyor:

—"Burada bir futbolcu topu göğsüne alıyor, iki zıplatıyor... Seyirci "Ooo... Bravo... Bravo" diye bağırıyor. Gazeteler de öyle..."Bravo" diyor... Bu futbol mu?... Biz doğru konuşuruz. Yok kimseden korkumuz, saklımız. Şimdi söyleteceksiniz beni... Yok öyle futbol!... O ne derler... Sihirbaz... Yok yok... Cambaz. Bizim işimiz o değil. Benim işim futbol oynamak. Pas vermek, gol atmak, şut atmak. Ben sahada kimseyi tanımam. Ben oyunumu oynarım. Benim ekmek orada. Ben temiz ekmek yemek istiyorum. Ben futbolu iyi oynuyorum. Biz iyi oynuyoruz. Galip olmak için çıkıyoruz. Berabere oldu mu kızıyorlar. Yenilsek ne olur bilmem...

SAHADA SAKİN OLAMIYORUM

— Sahadaki sinirli hareketlerini de kınıyorlar!...

—"Ben sahaya çıkınca karşı takımda babam olsa tanımam. Beşiktaş maçında yazmışlar bana. İki Yugoslav kavga etti. O beni kızdırdı. Yugoslav ama Galatasaraylı değil ki... Biz maçtayız. Misafirlikte değil... Sinirliyim. Deliyim. Maça çıkarken diyorum hep: "Sinirlenme Cevat... Ama unutuyorum maçta. Ben galip olmak istiyorum."

— Bir sezon içinde Türk sporunu, sporcusunu değerlendirebilseydiniz Yugoslav ve Türk futbolu, futbolcuları arasında bir değerlendirme yapar mısın?

—"Yugoslavya'da yok öyle, kar var, rüzgâr var. "Ah, hastayım..." Yok. "Koşş... Yürü... Oyna... Çalış" derler hep... Maç kazanacaksın. Ama Türkiye'de herkes istiyor güzel hava, iyi hava. Yorulmak istemiyor. Herkes hasta, çalışmaya çıkmıyor. Olur mu?..

Sonra, ayakkabı en iyi... Forma, eşofman en iyi... Çok para veriliyor. Ama sahaya yok para. İnönü... Saha mı?... Biz Yugoslavya'da olsak, böyle sahada oynamayız. "Yok maç" deriz. Halı gibi sahalar var her yerde. Yok Türkiye'de... Sakarya güzel... Samsun güzel. O zaman biz de oynadık süper futbol. Ama İnönü yok, yok kötü...

Futbol yok. Olmaz. Yoksun Dünya Kupası, yoksun Avrupa Kupası. Peki nerde futbol?... Yugoslavya'da oynuyor ben milli takımda 7 futbolcu 10 yıl beraber. Burda her maç değişiyor. Olur mu?..."

— Biraz da hakemlerden ve senin kırmızı kartından söz ed.

Maç sonrasında, kimse kimseye 'hata yaptın' demiyor, Kaptan bile...

Galatasaray'a b
tüm sporseverler
boy hedef
değil,

"Ben
Saha

Yazı: GÜL SÖKMEN Fotoğraflar: MUZAFFER KANTARCIOĞLU

umutlarla getirilen, hazırlık maçlarında
kkatini üzerine çeken, son maçlarda da
lan Prekazi, "Türkiye'de futbol oynayan
bazlık yapan kazanıyor" dedi ve ekledi:

eliyim...
babamı bile tanımam..."

misin?

—"Orada hakem haklı. Bir sarı kart var. Bana bir sarı kart daha göstermezdi. Kırmızı kart. Ama faul normal. Bir kupa maçında daha görmüştüm Yugoslavya'da. Orada haksızdı hakem. Ama o kupa finalini kazanmıştık. Burada yenildik.

Söyleteceksin yine beni. Konuşacağım. Hakemlerin iyisi var. Ama, kötüsü çok. Penaltı. Nasıl penaltı?... Bu penaltılara düdük çalan hakeme Yugoslavya'da 4 maç, 8 maç ceza verirler. Kontroller numara verir. İki maç hakem 1-2 aldı mı, gelmez 1. Lig'e o doğru 2. Lig'e... Ama yok burada. Hep bir yıldız da alsa 1. Lig' de kalıyor."

— Kırmızı kartlan sonra maçı tribünden izledin. O zaman nasıl bir duyguya kapıldın?

—"Oooo... Çok kötü, çok fena. Bende o gün hiç yoktu moral.

— Biraz da özel yaşamına değinelim. Kaç yıllık evlisin?

—"4 yıl beraberdik. 6 yıl da nikâhlı. 10 yıl. Ama çocuk yok."

— Türkiye'yi seviyor musun?

—"Ben de sevdim. Yedsa da sevdi."

— Türkiye'de kalacak mısın?

—"Evet. Bir yıl daha Galatasaray. Sonra yine Türkiye. Kim isterse, ama birincilik Galatasaray'da."

— Türkiye'de en çok neyi sevdin?

— "Yiyecek... Yiyeceklerin hepsi süper. Ama döner en süper. Yedsa da tel kadayıfa bayıldı."

— Müzikten hoşlanıyor musun?

—"Caz'a bayılıyorum. Canlı Rock konserlerine bayılıyorum. Ama o da Türkiye'de yok."

— Arkadaşlarını sevdin mi?

—"Simo benim vatandaş. Sonra Erdal'ı sevdim. Çok seviyorum. Saha içinde de en iyi onunla, bir de Cüneyt'le anlaşıyorum. Ben veriyorum, onlar gol atıyor. Onlar veriyor ben gol atıyorum. İyi oluyor. Ama maç sonrası kimse kimseye "Sen hata yaptın" demiyor, kaptan bile... Galip berabere... Maç sonrası ben duştan çıkıyorum, yok kimse. Biz Simo ile bakıyoruz birbirimize."

—Peki kötü oynadığını söyleseler sen kızmaz mısın maç sonrasında.

—"Yoo. Niye?... Ama onlar kızıyor. Ama ben yine de söylüyorum. Ben deliyim. Ben söylerim. Be oynarken de, deliyim... Biz Müslüman Arnavutlar söyleriz her şeyi."

Prekazi, saha içinde deli olduğunu söylüyordu, ya evde nasıl biriydi? Son sorumuzu 6 yıllık eşi **Yedsa Prekazi**'ye sorduk.

— Cevat evde nasıldır?

Yarım yamalak Türkçesi ile Yedsa şu yanıtı verdi.

—"Evde çok iyi, çok sakin. Kötü maç sonrası kızıyor herkese ama sonra yine iyi oluyor..."

—Evde, kimin sözü geçiyor?

Buna yanıt vermiyor **Yedsa Prekazi,** gülüyor yalnızca. Cevat sorumuzu yanıtlıyor: **"İkimizin de"** diye. Sonra ekliyor: **"Burada iki kişiyiz. Orada 11 kişi. Sonra burada yalan yazan gazeteciler de yok. Nedense sinirleneyim?..."**

"Duştan çıktığımda herkes gitmiş oluyor. Eleştiri yok... Konuşma yok... Herkes hatasını hemen öğrenmeli"

Cevat Prekazi, evinin merdivenlerine Galatasaray bayrağını asmayı ihmal etmemiş... Her fotoğraf çekilişinde, karısı ve koyu Galatasaraylı evsahibesini de yanına alıp, bu köşede poz vermeyi çok seviyor.